

DOSEVAJ SO IZSLE SLEDEČE KNJ- ŽI TE »SLOV. GOSPODARJA«:

1. Zemljska knjiga	5 din
2. Kako si sam izračunam davek	4 din
3. Zaščita kmetov v Jugoslaviji (Razprodano)	
4. Predpisi o cestah in prometu na njih	14 din
5. Zakon o volitvah naodnih poslancev	8 din
6. O bolnišnicah in bolniških pristojbinah	5 din
7. Koliko sme odvetnik računati	5 din
8. Uredba o likvidaciji kmetov dolgov	5 din
9. Uredba o kmetijskih zbornicah	5 din
10. Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah notarjev	5 din

Naročniki »Slovenskega gospodarja« do-
bijo knjižice za polovično ceno.

nam jih prodali 75; skoraj isti primer je bil v Lendavi. Srečke so nam odklonili tudi naši ljudje, ki nimajo družin, pač pa nabranega veliko ljudskega denarja. Naj se ne čuti nihče užaljenega, to pišemo samo zato, da ne bo nihče stavljal velikih upov v prav nikogar. Zapisnik, oziroma seznam naših dobrotnikov je vsakemu na vpogled. — Občinska pisarna se preseli v hišo g. Zbka Ludovika, posestnika in trgovca. Tako je sklenil občinski odbor na seji, ki jo je vodil okrajni glavar g. dr. Bratina. S tem je huda borba končana. Daj Bog, da bi se duhovi pomirili in da bi prišlo do medsebojne ljubezni!

Srednja Bistrica. Nenadoma nas je 21. januarja zapustila v cvetu svojih let 12letna Vagnerjeva Agica. Prihujeno deklico so spremili na zadnji poti njeni učitelji, součenci in součenke v polnem številu. Tudi drugih ljudi je bilo veliko navzočih, tako da je bil pogreb res veličasten. Dobri Agici naj bo zemljica lahka! Vi pa, dobri oče, zvesti sotrudnik našega katoliškega časopisa; draga mama in sestra, potolažite se v Gospodu!

Dolnja Bistrica. V ponedeljek 24. januarja je našel osemletni Danek prezgodnjo smrt pod ledom globokega jarka. Ko se je namreč vračal

po bližnjici iz šole, se mu je nenadoma vdri led pod nogami in Danek je izginil pod njim. Malemu dečku so njegovi učitelji in součenci priredili ganljiv pogreb.

Sezonski delavci. Kakor izgleda, bo letos odšlo iz Prekmurja vse, kar je za delo sposobno. Veseli nas, da je za naše delavstvo odprta pot v Nemčijo in Francijo, vendar pa bi morali iti tudi tu do gotove mize. Plače so dobre, posebno v Nemčiji, kjer se zasluži v dobrih mestih tudi 1000 din mesečno ali še več. In ta pohlep po denarju našim ljudem ne da miru, posebno na Goričkem. Mladina, 15—16 let stara, sili v svet in če jo vprašaš, zakaj, dobiš odgovor: Ker tudi drugi gredo. Torej če gre en potreben, pa jih gre tudi deset nepotrebnih. Ker je v Nemčiji letos dosti mest na razpolago, bodo ostali doma le šolski otroci in starši. Mladina odide in je v svetu brez nadzorstva. Strašne reči človek lahko zve, če se le malo zanima za življenje naših sezoncev. Tujega jezika ne razumejo, k službi božji ne hodijo in to ali radi dela ali radi daljave do cerkve, saj je v Nemčiji večina luteranskih cerkva. Versko življenje peša, moralno mladina pada, kar je končno tudi razumljivo. Seveda se vsi ne smejo obsoditi. In starši na to dosti ne gledajo, glavno jim je, da njihova mlada hčerka prinese domov nekaj jurčkov. V cerkvah na Goričkem lahko gledate fašenke. Revna dekleta pridejo iz tujine domov z bubi-frizuro, s klobuki in nališpane, da ne ve več, ali bi ji rekel milostljiva ali še kaj višjega. Nekatera dekleta gredo v tujino samo radi obleke in preostali. Marsikateri postane v tujini nesrečna za vse življenje. Je to naše izseljevanje že neke vrste bolezen. Da se doma pri gospodarstvu ne more vse v redu opraviti, je razumljivo, ko najboljše delovne moči odidejo in so doma le pozimi. Pa so čudni ti naši sezonci. Ko se v jeseni vračajo, zatrjujejo, da ne bodo več šli, a komaj mine božič, so že nestrpní, kakor ptice selivke. Po našem mnenju naj mladina pred 20 let ne bi šla v svet, kajti kakor skušnja uč, taka mladina najlažje propade. To velja posebno za take, ki imajo doma dovolj dela in jela. Ali morda nimam prav?

Nebesni pojav smo videli seveda tudi pri nas v Slovenaki krajini. Ljudje so se prestrašili in so govorili in še govorijo marsikaj. Nekateri so

tudi mislili na požar. Pa ti ne verjamejo, če jim razlagaš ta naravni pojav. Pravijo, da je to sigurno znamenje za vojno ali celo za konec sveta. Da so že madžarski vojaki na meji itd. itd. Ne vem, ali iz šale, ali česa drugega celo po Goričkem govorijo, da so imeli na Tišini baje celo sv. mašo med tem pojavom, ker so mislili, da bo vesoljna sodba. To si je gotovo izmisli la gorička hudomušnost. Ljudje, bodite pametni in se ne razburjajte; to je čisto naraven nebesni pojav

Naši rajni

Marenberg. V soboto na vse zgodaj se je zglašil pri g. šolskem upravitelju Božidarju Tomažiču angel smrti in vzel s seboj nedolžno dušo njegove edine hčerke, mlade trpinke Majde. Ja jo popelje na kraj večne sreče. V ponedeljek 24. januarja pa so žalostno peli zvonovi, ko smo njeno truplo spremljali k zadnjemu počitku. Ob grobu nepozabne sta se poslovila od nje šolarce v imenu šolske mladine in g. katehet. Izredno lepa udeležba je pokazala, kako občani sožalujejo in sočustvujejo z razžaloščeno obitelji. — Srečna Majdica, tebi pa kličemo: Na svidenje! — Po svoje plačilo sta šla v tem letu tudi še Lovrenc Strasser, priden in zanesljiv delavec, v 80. letu svojega življenja, in občinska reva Ana Uličnik, roj. Reček. Naj počivata v miru!

Jazenica. Proti koncu lanskega leta smo položili v hladni grob mladenko Terezijo Dajčman iz Poličke vasi. Bila je od mladih let pošteno dekle in naročnica dobrih krščanskih listov. Z največjo vestnostjo je izvrševala svoje krščanske dolžnosti. Naj v miru počiva!

Sv. Jurij v Slov. gorici. Umrl je slikarski pomočnik Milan iz rodbine Zeletinger-Fuks. Dosegel je komaj starost 26 let. Bil je vesten in delaven v svojem poklicu ter ob skromnem življenju zbiral prihranke, da si v letošnjem letu ustanovi svoj lasten dom. Njegovega pogreba sta se poleg domače gasilske čete udeležili tudi gasilski četi iz Sv. Jakoba in Sv. Ane v Slov. gorici. — Dragi Milan, počivaj v miru! Preostali naš sožalje!

Slučajno odkritje

Med resnično natančnim pregledovanjem Potočnikovih svinjakov je opazil eden od orožnikov čisto slučajno na zastrtem oknu štibela stojalo s fotografičnimi ploščami. Domači so bili vsi krog komisije. Žandar je jemal nemoteno s stojala eno ploščo za drugo, jo podržal proti luči in se je čudil vidno steklu zaupanim slikam, katerih je bilo več.

Ko je že zaključila komisija oblastni pregled in je naročil Potočnik za gospode prigrizek, se orožnik še vedno ni ganil od okna izbice. Poklical je ostale tri tovariše z dvorišča in jim zapovedal, naj ne pustijo nikogar ven in ne noter. Nehote je odkril nekaj, kar je za oblast večjega pomena kakor pobijanje in uničevanje svinjske kuge po vsem Dravskem polju.

Nenaden nastop orožništva je pretresel do hipne obledelice na obrazu gospodarja Gašperja in starejšega sina Jožeta. Obstala sta kakor pribita, spogledala sta se in znala, da se je zasukala ovadba iz zavisti sosedov nenadoma v čisto drugo in za vso hišo porazno smer.

Žandar ob oknu je prenehal z ogledovanjem plošč. Krenil je v vežo in hotel v čumnato, ki je bila zaklenjena. Udar s puškinim konitom je omajal zapah.

Oko postave je presodilo z enim pogledom po sobici, da je odkrita ter razkrinkana ponarejevalnica desetakov s pomočjo fotografičnih plošč.

K pregledu odkritja povabljeni stražmojster je ukazal ukleniti očeta in sina. Orožniki so se lotili hišne preiskave. Brez posebnega truda so našli ter zaplenili mnogo več, kakor so prvotno domnevali. V dobro zaklenjeni hrastovi manjši škrinji pod posteljo so bili celi šopi napol izdelanih desetakov ter bankovcev po petdeset goldinarjev, zaloga fotografičnih plošč, papir, razne kemikalije in dva aparata za fotografiranje.

Pri takem in toliko obsežnem odkritju bi bilo vsako zanikanje krivde zaman. Na licu mesta sestavljen zapisnik je vseboval skesano priznanje očeta in sina, ki pa sta oba zamolčala ime učitelja ter mojstra, Andreja Hvaleca iz Leskovca. Očividno je bilo, da je moral nekdo starejši izvežbati v toliki spretosti nadvse težavnega ter zmotanega potvarjanja s fotografičnimi ploščami 19 letnega kmečkega fanta, čeravno je bil zelo brihten.

Žandarji so zaslišali nekatere sosede. Koj so imeli v mreži še tretjo in najtežjo ščuko — Haložana Hvaleca.

(Dalje sledi)

ne vedo, ali se nanaša na izkopani zaklad ali ne. O tem zakladu za sedaj vedo le toliko, da je bil nekda lastnina bogatega stockholmskega meščana Janeza Frederika Lohe. Kako je potem ta zaklad prišel v klet njegove hiše, pa še ne vedo. Zaklad so oddali sedaj državnemu zgodovinskemu muzeju v Stockholmu.

250 metrov pod morje so se spustili potapljači z italijanske potapljaške ladje »Titanic« v pristanišču Speciji. Največja globina, ki so jo potapljači dosedaj dosegli, je bila 150 metrov.

Kreppapir en gros za trgovce najugodnejše v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila Maribor in Ptuj.